

BARNAVERND

BETRI VARD

Áðrenn var tað so, at, at starvsfólk skuldu bara boða frá, tá ið tey fingi kunnleika til, at børn verða misrøkt ella eru fyri ágangi. Men nú er fráboðanarskyldan sostatt herd, soleiðis, at nú skal eisini boðast frá, tá ið starvsfólk hava orsök til at halda, ella varhugan av, at okkurt er galið. Men eisini vanlig fólk hava skyldu at boða frá

eru galin, eru ofta fólk, sum standa barninum og familjunni ógvuliga nær, ein omma, ein fastur, ein granni, ella okkurt sovorðið.

- Skulu tey vera navngivin, er vandi fyri, at at familjan, sum verður klagad, slær hondina av teimum og at barnið, kært verður um, sostatt eisini missur sambandi við kæraran.

Í hesum føri er bara talan um, at fólk gera barnaverndina varuga við, at tey halda, at okkurt ikki ruggar rætt.

So stendur tað til barnaverndina sjálva at kanna um viðurskiftini og vita um hald er í illgrunanum.

Kemur barnaverndin til somu niðurstøðu, verður málið tikið upp og tá er tað ikki tann ónavngivni fráboðarin, sum reisir málið, men barnaverndin.

Skyldan hjá starvsfólki, sum arbeiða við børnum, at boða frá, fevnir bara um viðurskifti, tey koma fram á í sínum starvi.

Tá ið tey hava frí, hava tey somu fráboðanarskyldu sum øll onnur.

- Vit kunnu hugsa okkum eitt dømi um ein lærari, sum hevur barnið hjá grannanum

í skúlanum, men sum onki varnast við barninum í skúlanum.

- Men um kvøldið fær hann illgruna um, at okkurt er á vási, so skal hann boða barnaverndini frá.

Men hetta merkir so eisini, at skótaleiðarar, ítróttarleiðarar, samkomuleiðarar og onnur, sum eru um børn og ung í frítíðini, uttan at hava tað sum starv, hava ikki fráboðanarskyldu sum starvsfólk, men bara sum vanligir borgarar.

Ófødða barnið

Jonhard Klettheyggj leggur eisini dent á, at skyldan at fráboða barnaverndini um óreglulig viðurskifti, snýr seg eisini um tað ófødða barnið.

- Tað stendur beinleiðis í lógini, at bæði starvsfólk, og fólk annars, hava skyldu at boða barnaverndini frá, tá ið mett verður, at kvinna, ið er við barn, hevur tørv á stuðli, eitt nú vegna rúsevnmisnýtslu, sosialum ella sálarligum ávum.

Tá ið barnaverndin hevur fingið eina fráboðan, skal hon í seinasta lagi eina viku seinni, kanna málið og meta um, antin kanningar skulu

setast í verk ella ikki.

Har talan um um starvsfólk, sum boðar frá, skal Barnaverndin eisini siga teimum frá, at fráboðanin er móttikin.

- Tá ið fakkfólk boða barnaverndini frá, hava tey krav

var ætlanin, at fakkfólk, sum boða barnaverndini frá einum máli, skuldi eisini fáa at vita frá barnaverndini, at nakað er gjørt í málinum og at tiltøk eru sett í verk.

Tað skuldi tó ikki uppsást akkurát, hvørji tiltøk

hildið var, at tað var nóg mikið, at fráboðarin fekk eina móttøkuváttan.

Leys av málinum

Jonhard Klettheyggj staðfestir, at tað hevur ofta orkymlað tey, sum boðað barnaverndini frá, at tey onki hava hoyrt aftur.

So eru tey komin til ta niðurstøðu, at tey hava boða frá, men at onki hendi í. Tað hevur eisini fingið summi at halda, at tað nyttar onki at boða frá, tí onki verður gjørt við tað kortini.

- At onki hoyrist aftur, merkir als ikki, at onki hendir í málinum, sigur Jonhard Klettheyggj.

Barnaverndin skal nevniliga ikki siga fráboðaranum frá, hvat hendir í teimum einstøku málunum.

- Tann, sum boðar barnaverndini frá einum máli hevur gjørt sína skyldu og so er viðkomandi fráboðari leysur av málinum. Síðani er tað myndugleikin, sum hevur skyldu at eftirkanna fráboðanina at vita um tiltøk skulu setast í verk.

- Øll hava fráboðanarskyldu, men tað er barnaverndin, sum skal viðgera fráboðanina.

Kunnu revsast

Løgfrøðingurin staðfesti eisini, at verður fráboðanarskyldan ikki hildin, kann tað verða revsað.

Tann, sum verður varugur við óreglulig viðurskifti, men ikki boðar barnaverndartænastu frá, kann revsast við bót ella hefti upp til trýggjar mánaðir, segði hann.

Annars man tað vera sjáldan, at nakar verður revsaður fyri at hava misrøkt sína fráboðanarskyldu.

- Men hetta er ein lyftur fremstifingur, sum minnir okkum á, at røkja vit ikki okkara skyldur á hesum øki, kunnu vit verða revsað, sigur Jonhard Klettheyggj. Annars staðfestir hann, at fráboðanarskyldan í sær sjálvum loysir ongan trupulleika.

- Skal tað eydnast at loysa trupulleikan, hevur tað eisini avgerðandi týðning, at tey, sum skulu eygleiða og meta um standin, børnini eru í, hava neyðugu fortreytirnar fyri at gera tað. Og somuleiðis mugu myndugleikarnir, sum skulu handfara málini, hava neyðugu fortreytirnar til tað segði Jonhard Klettheyggj.

» Fráboðanarskyldan fevnir um øll, sum hava eitt arbeiði, har tey hava við børn at gera, eisini sjúkrarøktarfrøðingar, tannlæknar, læknar, sálarfrøðingar, fysioterapeutar, ergoterapeutar, sosialráðgevar, dagstovnaleiðarar, dagrøktarar og prestar

upp á at fáa eina afturmelding um, at fráboðanin er komin í rættar hendur.

Tá ið lógin varð smíðað,

eru sett í verk, ella hvør tann ítøkiligi trupulleikin er.

Men hesa ásetingina gjørdi Løgtingið so av at strika, tí